A dannenwalde-i baleset

2002-ben a Berlintől északra, mintegy 80 kilométerre fekvő **Dannenwalde** környékén egy nagyszabású robbanóanyag mentesítési akcióba kezdtek a német hatóságok, mivel a település környéki erdők művelésre alkalmatlanok voltak a sok – szanaszét heverő – robbanótesttől. Nagyon nem is lepődtek meg a kereső-egységek, amikor egy sekély árokban elföldelve több, mint 270 orosz (**M–21** típusú) katyúsa (illetve **BM–8** *„GRAD”*) rakétára bukkantak.

A falu határában, főleg Berlin közelsége okán 1938-ban a Luftwaffe egy lőszer-raktárt épített ki, melyhez egy máig voltaképpen feltáratlan bunker-rendszer is tartozott. A világháborút követően az objektumra a Vörös Hadsereg tette rá a kezét, és használták tovább a létesítményt. Főleg katyúsákat és azok rakétáit tárolták ott, oroszos alapossággal, felszíni – gyakorlatilag fedetlen – ládákban és konténerekben.

1977. augusztus 14-én egy vihar vonult végig a térségen. Utólagos beszámolók szerint igazán az eső el sem eredt, csak egy sima nyári zápor széle vonult végig az erdő felett, egyet-kettőt villámlott és elvonult a vihar. Ennek ellenére a villámlások és a hatalmas dörgéseknek csak nem akart véget szakadni a tájon. Idősebb emberek még emlékeztek a katyúsák jellemző sivító hangjára, és ez vélték felfedezni az egyre intenzívebb dübörgés hátterében.

Valószínűleg annak ez egy-két villámnak az egyike pont egy ilyen – szabadban tárolt – rakétakonténerbe csaphatott, és beindította azt, majd mintegy láncreakciószerűen a többit is. Nagyon rövid idő elteltével óriási káosz alakult ki a telephelyen. A spontán beinduló rakéták – mint a felborult szilveszteri rakéta-kilövők lövedékei – kontrollálatlanul repkedtek minden irányba.

Ha beletaláltak egy másik – hasonló – konténerbe, akkor az ott tárolt lőszerek is felrobbantak, illetve azok a rakéták is beindultak. A tábor lakói – nagyon sok hozzátartozó nő és gyerek – fejvesztve menekültek a barakkjaikból, és a téglaépületekben, illetve a betonbunkerek fedezékében kerestek oltalmat. A hatalmas *„tűzijáték”* csúcspontján volt, hogy egyszerre húsz rakéta is repkedett a levegőben. A katonák páncélozott járművekkel próbálták a még be nem robbant konténereket elkotorni az útból.

Az NDK-s vasutasok egy – a raktárba beállt lőszervonatot vontattak ki az életük kockáztatásával, mielőtt az is felrobbant volna. A hatalmas tűzijáték délután kettőkor vette a kezdetét és nagyjából este nyolcig tombolt, akkor sikerült nagyjából úrrá lenni az infernó felett, ami Berlinben is látható és hallható volt.

Másnap a környéken hatalmas csend honolt a lakóhelyeikre visszatérő seilershofiak szerint, csak az erdő mélyéről hallották a páncélosok zúgását és a hangszórókból harsogó szovjet indulókat.

Természetesen a keletnémet sajtó mélyen hallgatott az eseményekről, arról is, hogy bár a német civilek csodával határos módon haláleset nélkül megúszták a robbanást, illetve egy tehén és egy teherautót esett csupán áldozatul a rakétainváziónak.

Az orosz (szovjet) személyzetből nagyjából 50 – 300 halálos áldozatot követelt a robbanás. Pontos adatokat senki nem tud az eseményekről, mivel Moszkvában természetesen titkosították az erről szóló feljegyzéseket, és a Stasi archívumokban sem találtak erről dokumentumokat. Habár a titkosítás határideje 2017-ben lejárt, az oroszok egyszerűen tovább-hosszabbították azt.

Arról is csak találgatások olvashatók, hogy mennyi robbanóanyag semmisült meg.

A mentesítési munkálatokban németek is részt vettek. Több, mint 300 teherautónyi rakétát hordtak el más raktárakba. A sérült rakétákat és konténereket a helyszínen megsemmisítették, jó pár héten keresztül lehet hallani ezeket a robbanásokat az erdő mélyéről.

Találtak több, a jellegzetes sárga felfestést viselő rakétát is, ami alapján feltételezték, hogy nem kevés vegyifegyver is volt a raktárban, ezekkel természetesen nagyon-nagyon óvatosan jártak el. A baleset másnapján hatalmas (speciális) katonai szállítójárművek is jelentek meg a bázisnál, és lázas sietséggel elkezdtek a bunkerekből kirakodni.

Ugyanis volt ott még valami.

A 3397-es mozgó rakétatechnikai bázis tulajdonában volt még néhány MAZ rakétahordozó jármű, és a bunkerben tárolták a hozzá tartozó **SS–21 (Scarab) nukleáris rakéták**at is. Hogy mennyit, arról persze senki nem tud, de az biztos, hogy jelentős mennyiségű atomrakétát állomásoztattak a keletnémet oldalon a szovjetek, nyugat-európai célpontokra *„irányozva”* azokat.

> A **9M79 Tocska** (Точка) egy szovjet gyártású egylépcsős szilárd-üzemanyagú taktikai ballisztikus föld-föld rakéta volt, melynek Nato kódneve **SS–21** „Scarab” volt.

A rakétatípus 1976-ban került bevezetésre, és nagyjából 1200 darab került legyártásra. Érdekesség, hogy a rakéta, amivel az észak-koreaiak is minden díszszemlén *„villognak”*; a KN–02 ennek a típusnak a replikája, amihez állítólag „reverse engineering” (azaz pofátlan koppintás) révén jutottak hozzá. A rakétát többféle robbanófejjel is lehet szerelni, ezeknek csak egy része volt nukleáris (9N39, 9N64) nagyjából 10 – 200 kT TNT-egyenértékkel.

Habár a hitleri időkből hátramaradt több méteres falvastagságú betonon a rakétáknak esélyük nem volt áttörni, a oroszok által használt bunkerkapukra ez már nem volt elmondható, ezek egyszerű lemezajtók voltak. Az, hogy valamelyik elszabadult rakéta nem tört be a bunkerbe, csak a vakszerencsének volt köszönhető.

Persze lehet erre azt mondani, hogy egy atomtöltet aktiválásához vélhetően nem lett volna elég egy kóbor rakéta becsapódása. Erre azért nem mernék nagyobb összegben fogadni, hogy mondjuk a tölteteket aktiváló elektronika is eléggé ellenálló lett volna egy ilyen baleset esetén. Emlékezzünk az amerikaiak Goldsboroban „elejtett” bombájára, ahol mindössze egy, azaz egy rizsszem méretű biztonsági kapcsoló (relé-kontakt) akadályozott meg egy nukleáris katasztrófát.

A bázis – illetve annak fennmaradt maradványai – napjainkban is zárt zóna. Néhány életunt stalker persze bemerészkedik, de a figyelmeztetőtáblák itt nem *„kamuznak”*: tényleg mindenütt robbanóanyagok hevernek még az erdőben.

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található. A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: A világ valódi csodái. A mostanában a blogon megjelent írások a főoldalon jelennek meg.

2026/05/28 18:05

Források

Welt.de: Fast wären sowjetische Atomwaffen bei Berlin explodiert
maz-online.de: Dannenwalde war 1977 kurz vorm Super-GAU
mdr.de: Der Raketensonntag von Dannenwalde
berliner-zeitung.de: Suchtrupp fand "Katjuschas" auf einstigem Militärgelände 200 sowjetische Raketen in der Erde entdeckt
wikipedia: Raketenkatastrophe von Dannenwalde
bunkerratten.de: Dannenwalde

baleset, raktár, villám, rakéta, nukleáris, titkos, érdekes történet, Szovjetunió, történelem, hidegháború, 2018, 1977, broken arrow, Berlin, NDK, Németország, stasi, SS-21, Dannenwalde, M-21 katyúsa, BM-8 rakéta, GRAD, Luftwaffe, vegyifegyver, világjáró, MAZ, SS-21, 9M79 Tocska, KN-02

Bejegyzésmegtekintések száma: 190

From:
https://mail.bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
https://mail.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:a_dannenwalde-i_baleset

Last update: **2026/08/12 17:01**